

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

57.

Nav nekas jauns, ka šausmu trīsas izraisa pakausī ādas nervu savilkšanos, bet cilvēki aizmirst, ka mugurkaula nervu viela sūta it kā bultu apmulsušās apziņas atjaunošanai. Var domāt, ka trīsas pakausī ir šausmu izpausme, bet gluži pretēji – tās ir tikai aizsargbultas.

58.

Tiem, kuri nespēj ietvert Vadoņa jēdzienu, sacīsim – katrs jūsu vārds jau prasa kaut kā vai kāda prioritāti. Paši jūs pat nenomanāt, ka katrs jūsu apgalvojums balstās uz kaut kā, ko kāds cits jau redzējis. Nav cilvēka, kuram nevajadzētu skolotāju. Tikai nevajag lepoties savā sirdī. Hierarhijas izpratne palīdzēs nostiprināt Vadoņa jēdzienu, kas attiecībā uz Augstāko nav Vadonis, bet sekotājs. Tumsonības ietekmē cilvēki cenšas pārcirst tauvas, bet katrs jūrnieks sacīs, ka mastus necērt, kad stihijas pārņēmušas cilvēka spēkus savā varā. Tas pats jūrnieks zina, ka bez mastiem un tauvām kuģošana apdraudēta. Tātad audzināšanai jānostiprina Hierarhijas nenovēršamība visā Visumā.

59.

Jāparāda rūpes par Hierarhiju. Hierarhija nav priekšniecība, bet Mīlestības Tvirtā Pils. Tikai mīlestība rada godāšanu, kas nodibina disciplīnu. Bet tikai retie mīl to, kas viņiem palīdz; tas nozīmē, ka tumsonība ir liela.

60.

Vēlēšanos piepildīšanās notiek daudz biežāk nekā to domā. Bet šāda piepildīšanās jāatpazīst. Jānojaus šāda procesa sākums. Zinu daudzus gadījumus, kad cilvēki rupji pārtrauca lolotā piepildījuma sākšanos. Arī šādā gadījumā var ieteikt izvairīties no īgna uzbudinājuma un šaubām.

61.

Jūs paši zināt, ka pareizākais ceļš ir draudzīguma ceļš. Atcerēsimies kādas briesmas mums palīdzējis novērst draudzīgums. Varbūt pat nezinām šādu briesmu robežas un apmērus. Bet sirds liecina, ka, patiesām, visgrūtākajās stundās palīdzēja draudzīgums.

62.

Mūsu palīdzība risinās galvenajos virzienos. Būtu kļūda domāt, ka Mūsu enerģija varētu pievilkt visikdienišķākie sīkumi. Tiesa, Mēs palīdzam vienmēr, bet aplami domāt, ka katrs šķaudiens jau notiek pēc Mūsu Pavēles. Jāatšķir, kur pašas galvenās dzīves plūsmas, tikai tā var iemācīties cienīt saskares pamatus. Tieši tāda pat ir mūsu attieksme pret Augstākajiem. Cieņa pret enerģijas vērtību ir Bezrobežības izpratnes zīme. Dziļi pārdomājiet to, jo ugunīgais darbs tieši tagad prasa Mūsu pamatu izpratni. Vai gan var nolaist ieroci triecienu priekšā? Vai gan var atvirzīt tālskati, nekaitējot novērojumiem? Tāpat arī vajadzīgs sevišķs rūpīgums, kad apkopojam sadarbību. Ievērojiet, cik pakāpeniski padziļinu kopējā darba nosacījumus. Ikviens atkārtojums ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

nevietā. Mēs prasām to, kas pa spēkam. Pamazām mēs ievirzāmies bīstamās sfērās un tikai tā var sagaidīt uzvaru.

63.

Tie, kuri Dižajā Kalpošanā nav lietpratīgi, var pat izsacīt pārmetumus par šāda varoņdarba grūtībām. Bet tie, kuriem jau ir saskare, nespēj iedomāties dzīvi bez tās. Neatdodot spēkus Vispārības Labumam, būs izjūtams šausmīgs tukšums.

Bez saskares ar Hierarhiju no visām malām glūnēs briesmīga tumsa. Bez Dižās Kalpošanas arī pati dzīve kā noziedējis zieds zaudēs jēgu. Ugunīgā Pasaule nav aptaustāma un pievilcīguma vietā jau pats šis jēdziens rādās draudošs. Līdzsvaru nodibina lieli mērogi, bet Hierarhijas Vairoga nostiprinājums apgūstams tikai pēc ziedošanās Dižajai Kalpošanai. Gars pats izlemj savu likteni. Bez pierunāšanas gars pats noteic savu upuri. Upura apmērus izlemj sirds. Nevienš nevar pamudināt palielināt upuri, bet nemazināts upuris izraisa lielu prieku. Skolotājs ieteic iepazīt savu lielumu pēc upura, kuru sirds uzņēmusies brīvprātīgi. Cik dižens ir tādas brīvprātības likums, tas izlemj nākotni no sīkākā līdz svarīgajam un pat līdz dižiem notikumiem!

64.

Mūžīgā Uguns caurstrāvo visus ķermeņus un caur tiem apvienojas ar augstāko ugunīgo enerģiju. Tādā veidā tiek pārstrādāta Visuma sula. Citādi nevar nosaukt šo mūžam atjaunojošos sakrālo substanci. Tā viss manifestētais kalpo mūžīgās substances atjaunošanai. Aplis noder kā labākais enerģiju sadarbības attēls.

65.

Spēcīgi un mākslīgi zibeņi var šķīstīt atmosfēras zemākos slāņus. Sasprindzējumu nevajag pārsniegt, jo matēriju nedrīkst sadalīt. To vajag šķīstīt, bet nevis sadalīt, jo sadalīšana līdzināsies haosa pielaišanai ar visām tā sekām.

66.

Ir noderīgas pārdomas par Mācību. Var ieteikt līdzstrādniekiem pieradināties tādiem darbiem. Viņi var izvēlēties Mācības daļas, kuras tiem tuvas, un salīdzināt ar citiem Nolikumiem. Pie tam var pamanīt laikmeta zīmogu uz vienām un tām pašām patiesībām. Mēs esam pret nosodīšanu, bet salīdzināšana būs kā akmens slēpšana. Priekšmetu mīlot, iespējams atrast daudzus jaunus salīdzinājumus un lieliskus pieskārienus. Tādas pārdomas ir kā puķes pļavā.

67.

Nosalušais nes sev līdzī aukstumu. Mātes brīdina bērnus – netuvojies aukstajam! Saules sasildītais nes sev līdzī siltumu. Pie viņa tiecas sasildīties. Vai gan tas pats neattiecas uz liesmojošu sirdi, kas saskārusies ar Ugunīgo Pasauli? Pie karstas sirds steidz sasildīties un bēg no sastinguša aukstuma – tā tas visā Esamībā. Vienkārša un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

tuva ir Augstākās Pasaules klātbūtne, bet zemes apziņas ar akmens blūkiem norobežo ēterisko iedegšanos.

68.

Ir pareizi uzdot līdzstrādniekiem izvilkt no Mācības Grāmatām atsevišķus tematus. Tādējādi viņi izpildīs divus uzdevumus – izlasīs grāmatas uzmanīgāk un pārdomās, kas attiecas uz zināmo tematu. Ar laiku var sastādīt atsevišķus lētus izdevumus. “Dzīvās Ētikas” Mācība ir vajadzīga dažādiem ļaužu slāņiem. Var apvienot vienkāršus nolikumus un vēlāk pāriet uz tādiem, kas prasa iepriekšējās zināšanas. Ar katru dienu cilvēkiem jāpierāda lielāka tiekšanās pēc garīgās dzīves izpratnes. Pasaules apmulsums prasa jaunās ceļus.